

یادداشت

درخشش امیدها به امید المپیک پاریس

امید توفیقی روزنامه‌نگار

● کشتی ایرانی باز هم در دنیا عرض‌اندام کرد؛ این‌بار در جهانی مجارستان و به امید المپیک ۲۰۲۴ پاریس!بودایست مجارستان تا ۶ آبان‌ماه در حالی میزبان آزادکاران زیر ۲۳ سال (امیدها) جهان بود که سه مدال طلای «کامران قاسمی‌پور»، «مجتبی گلچج» و «امیرحسین زارع» در اوزان ۸۶، ۹۷ و ۱۲۵ کیلوگرم، یک مدال نقره «محمد نخودی» در وزن ۷۴ کیلوگرم و ۲ مدال برنز «علیرضا سرلک» و «حسین شهبازی» در اوزان ۵۷ و ۹۲ کیلوگرم و کسب ۱۳۹ امتیاز و عنوان نایب‌قهرمانی حاصل کار تیم ایران در این‌آوردگاه بود. تیمی که در دوره گذشته این پیکارها در رومانی به عنوان سومی بسنده کرده بود، این‌بار با یک کشتی‌گیر کمتر، پشت روس‌های ۱۴۵ امتیازی را لرزاند. این تیم نشان داد تحت هدایت سکانداز سابق خود، علیرضا رضایی و سرمربی کنونی این تیم، تقی اکبرنژاد، به خوبی برای این مسابقات ساخته‌وپرداخته شده بود.هرچند کشتی ورزش رکوردی نیست و به قول معروف به کسی چک سفیدامضای کسب مدال و نتیجه مطلوب نمی‌دهند، اما شاید اگر علی سوادکوهی در وزن ۷۹ کیلو به دلیل مشکل گذرنامه از این مسابقات جا نمی‌ماند، عنوان تیم ایران با کسب بیش از ۱۳۹ امتیاز کنونی بهتر می‌شد. آن‌وقت پشت روس‌ها نه‌تنها می‌لرزید که به خاک مالیده می‌شد.در هر صورت این مسابقات را از چند زاویه می‌توان بررسی و تحلیل کرد:

۱. تیم ایران نسبت به دوره گذشته نه‌تنها فاصله چندده‌امتیازی با روسیه‌قهرمان را کاهش داد که از نقطه‌نظر کیفیت مدال نیز پیشرفتی بسیار امیدبخش داشت، چراکه در دوره گذشته فقط یک طلا و ۴ برنز کسب کرده بود.
۲. این‌ کارنامه بار دیگر نشان داد برخلاف سنت نامبارک مدیریت در کشورمان، اسلاف خرابه تحویل نداده‌اند و به‌جای سیاه‌نمایی، می‌توان این‌ امیدها را حفظ کرد برای پاریس ۲۰۲۴ و حتی توکیو ۲۰۲۰
۳. کمدان ناظر و آگاه ورزش است که نداند پشت کسب هر مدال جهانی، به‌ویژه مدال طلا، سال‌ها مشقت و برنامه و هدف‌گذاری نهفته است، مبادا با سلیقه‌های شخصی تیشه به ریشه این سرمایه‌های جوان بزنیم و به‌جای رویکرد آینده‌نگری و برنامه‌محوری در گرداب بی‌حاصل توجیه و کاوش گذشته گرفتار شویم.

۴. نگاه واقع‌بین به ما می‌گوید که در سبک‌وزن، همچنان بر پایه ضعف می‌چرخد و در کنار حفظ پشتوانه‌های درخشان در سکنین‌وزن باید سال‌ها برای کشف و پرورش استعداد در سبک‌وزن تلاش کرد و با برنامه پیش رفت؛ این دو نکته را در تحلیل اکثر قریب‌به‌اتفاق نتایج نمایندگان کشورمان در اوزان بالا و پایین می‌توان متوجه شد و در این مقال مجال پرداختن ریزه‌ریز به آنها نیست.
۵. بررسی پیکارهای انفرادی نمایندگان کشورمان نیز مؤید امیدبخش‌بودن نتایج بود!است است، به‌طوری‌که حاصل مصاف‌های رودرروی امیدهای ایران با روس‌ها دو برد و دو باخت بود و در مصاف با حریفان سنتی امثال آذربایجان و ترکیه کم نیاوردیم.
بااین‌حال در این زمینه نیز می‌توان با برنامه و تلاش هرچه بیشتر، پلنگ‌هایی مانند حسن یزدانی ساخت که نامشان لرزه بر اندام هر حریفی بیندازد و غروری غیرقابل وصف برای ایرانیان رقم بزنند! این آخری آرمان‌گرایانه اما قابل دسترسی است و برایش باید شب و روز اهالی کشتی، یکی شود.

شنبه،۱۱آبان

- بورنموث – یونایتد ۱۶:۰۰
- برایتون – تورنج ۱۸:۳۰
- منچسترسیتی – ساوتهمپتون ۱۸:۳۰
- آرسنال – ولورهمپتون ۱۸:۳۰
- استون‌ویلا – لیورپول ۱۸:۳۰
- تورینو – چلسی ۲۱:۰۰
- لوانته – بارسلونا ۱۸:۳۰
- سویا – اتلتیکو مادرید ۲۱:۰۰
- رئال‌مادرید – بتیس ۲۳:۳۰
- رم – ناپولی ۱۷:۳۰
- بولونیا – اینتر ۲۰:۳۰
- تورینو – یوونتوس ۲۳:۱۵
- فرانکفورت – بایرن‌مونخ ۱۸:۰۰
- دورتموند – ولفسبورگ ۱۸:۰۰
- لایزپش – ماینس ۱۸:۰۰
- بنفیکا – ریواوه ۲۱:۳۰
- زیت – زسکامسکو ۱۹:۳۰

ورزش

عکس Gettyimages

رستمی المپیک را از دست داد؟

عیش کیانوش منغص می‌شود

«دیگر به مسابقات پرو نمی‌روم». این تازه‌ترین اظهارنظر کیانوش رستمی است؛ وزنه‌بردار خودمحوری که سه سال تمام است خودش و تیم ملی وزنه‌برداری را به حاشیه برده است. جنجال‌های جدید قهرمان المپیک ۲۰۱۶ ریودوژانیرو، بر سر حضورش در رقابت‌های انتخابی المپیک ۲۰۲۰ است. داستان کیانوش درست حکایت دوندهای است که هنگام مسابقه به زمین می‌خورد و بلند می‌شود اما نمی‌تواند خودش را به‌موقع به خط پایان برسد! او تلاش می‌کند همچنان روی تخته برود تا خودش را به المپیک توکیو برساند؛ اما دریغ که نمی‌تواند هیچ وزنه‌ای را با موفقیت بالای سر ببرد. رستمی در شرایطی روزهایی پر از ناامی‌ی را با رکوردهای ضعیف پشت سر گذاشته که همچنان با اعتمادبه‌نفس کامل می‌گوید سومین المپیک را هم تجربه می‌کند؛ اما همه اینها در حالی است که وزنه‌بردار کرمانشاهی با اوت‌کردن همه وزنه‌هایش، هیچ امتیازی به دست نیاورده است. او در نظر داشت که در رقابت‌های انتخابی سوئیس که به‌تازگی برگزار شد، حاضر شود تا حداقل امتیاز حضور در انتخابی را بگیرد که این راه هم برایش میسر نشد، چراکه فدراسیون وزنه‌برداری نام او را برای حضور در این مسابقات

ارسال نکرده بود و به‌دلیل اتمام زمان نام‌نویسی، این انتخابی را هم از دست داد تا عملاً دیگر شانسِ برای کسب سهمیه نداشته باشد. اگرچه در این میان حرف‌وحديث‌های زیادی هم مطرح شد که فدراسیون به‌دلیل تک محوری‌های این وزنه‌پرداز نام او را اعتماداً برای مسابقات سوئیس نداده است، اما علی مرادی، رئیس این فدراسیون اعلام کرد که مقدمات حضور در مسابقات انتخابی پرو را برای او مهیا می‌کنند. رستمی که نخواست عقب‌نشینی کند با اصرار و امید واهی به قول تلویحی تاماش آیان، رئیس فدراسیون جهانی وزنه‌برداری، راهی سوئیس شد تا در این رقابت‌ها روی تخته برود و وزنه بزند. اگرچه ۲۴ ساعت قبل از آغاز رقابت‌ها، آدامفی، مدیر اجرایی فدراسیون جهانی، با قطعیت اعلام کرد هیچ امتیازی برای رستمی در این مسابقات ثبت نخواهد شد و حضور رستمی آزاد و تشریفاتی خواهد بود. با وجود این کیانوش در این رقابت‌ها هم با وجود سطح نه چندان بالا عملکردی ضعیف و دور از انتظار داشت تا برای چندمین‌بار ثابت شود آماده نیست! او در رقابت‌های دسته ۹۶ کیلوگرم، رکورد ۱۶۵ کیلوگرم را در یک ضرب، ۱۹۰ کیلوگرم را در دوضرب و در مجموع ۳۵۵ کیلوگرم را بر جای گذاشت. نایب‌قهرمان المپیک ۲۰۱۲ لندن در حرکت یک‌ضرب و دوضرب تنها یک حرکت موفق داشت. با توجه به شرایط موجود، کیانوش تنها یک فرصت برای حضور در گزینشی المپیک دارد که همان

مسابقات پرو است که حالا می‌گوید نمی‌خواهد در این میدان روی تخته برود. رستمی ازآنجاکه شرایط بدنی خوبی ندارد، ظاهراً تصمیم گرفته با توجه به ازدست‌دادن امتیازات مرحله دوم گزینشی، قبل از مسابقات سوئیس و مسابقات پرو را بزند. هرچند قصد تصمیم خود را رسماً به فدراسیون اعلام نکرده و این موضوع رسانه‌ای شده است.

طبق قوانین جدید فدراسیون جهانی وزنه‌برداری هر وزنه‌بردار برای اینکه بتواند مسیر کسب سهمیه المپیک را طی کند، باید در شش‌ماهه دوم در سه مسابقه شرکت کند. ازآنجاکه کیانوش مسابقات تایلند را اوت کرد، اگر تا پایان سال در دو مسابقه شرکت می‌کرد و درست وزنه می‌زد، باز هم به‌لحاظ امتیازی عقب بود. او درحال حاضر با ۹۰۰ امتیاز در سیستم

رنکینگ جهانی نه‌تنها از رقبای خارجی بلکه از رقبای داخلی خود هم جا مانده است. جبران‌کردن این امتیاز ۹۰۰ سیستم سخت‌گزینشی جدید تقریباً غیرممکن است. باید به‌صراحت گفت رستمی تقریباً شانسِی برای رسیدن به المپیک ۲۰۲۰ توکیو ندارد؛ اما می‌تواند در رقابت‌های گزینشی پیش‌رو شرکت کند که عملاً هزینه‌ای بیخود است. هر ورزشکار در سال ۲۰۱۸ باید در شش مسابقه انتخابی شرکت کند اما امتیاز چهارتای آن محاسبه می‌شود. کیانوش در یک سال گذشته در سه مسابقه انتخابی جام فجر، جام پادشاهی تایلند و قهرمانی جهان تایلند شرکت

فوتبالیست‌هایی که مصدومیت ترمزشان را کشید

پایان غم‌انگیز

مسیر زندگی حرفه‌ای‌اش تغییر کند، البته که در سال ۲۰۱۱ بار دیگر به فوتبال آلمان و باشگاه شالکه برگشت، اما حضور در سه مسابقه چیزی نبود که کرمی به دنبال آن باشد.
محسن خلیلی؛ از آقای‌کلی تارفتن به مس کرمان
پرسپولیس تهران بعد از بهنام سراج و البته علی دایی و فرشاد پیوس، دیگر مهاجم گلزنی به خود ندید که هواداران را از گلزنی مطمئن کند. ساییا در سال ۸۶ با ورتر لوانرت آلمانی کارش را آغاز کرد، اما در هفته هفتم تصمیم گرفت از این تیم جدا شود تا علی دایی کار را دست بگیرد. دایی به‌عنوان مربی بازیکن برای ساییا کارش را آغاز کرد و در نهایت با گلزنی‌های خودش و البته محسن خلیلی توانست این تیم را به مقام قهرمانی در لیگ برتر برساند. درخشش بازیکنان ساییا باعث شد تا چند بازیکن اصلی به تیم‌های دیگر منتقل شوند. محسن خلیلی، مهاجم این تیم، تصمیم گرفت با قراردادی دوساله به پرسپولیس برود تا زیر نظر افشین قطبی کار کند. دیگر خیال هواداران پرسپولیس از یک مهاجم شش‌دانگ راحت شده بود و خلیلی با زدن ۱۸ گل (بدون حتی یک پنالتی) به صورت مشترک با هادی اصغری به عنوان آقای‌کلی لیگ برتر دست یافت. فصل بعد اما خلیلی دچار مصدومیت پارگی رباط صلیبی شد که همین مصدومیت باعث شد تا در کلینیکی در آلمان زیر تیغ جراحان برود و یک فصل کوتاه را از دست بدهد. در سال ۸۹ خلیلی به فوتبال برگشت، اما عدم اعتماد علی دایی به او باعث شد تا به صورت بازیکن ذخیره به کار گرفته شود و سرانجام بعد از سه فصل حضور در پرسپولیس از این تیم جدا شد و به استیل‌آدین پیوست. در استیل حتی یک‌بار هم موفق به گلزنی نشد تا به مس کرمان برود و تنها گلش با پیراهن این تیم در ورزشگاه آزادی و مقابل پرسپولیس بود. آخرین سال فوتبالی خلیلی در صیای قم بود که با انجام تنها سه مسابقه برای قمی‌ها به پایان رسید. پارگی رباط صلیبی در دوران حرفه‌ای آقای‌کل فوتبال ایران را به پایان رساند.

مجتبی جباری؛ پایان فوتبال در الاهلی قطر

«هشت‌باغی» همیشه دوست داشت با پیراهن استقلال از فوتبال محافظتی کند؛ این اتفاق هم افتاد، اما نه آن‌طور که جباری انتظارش را داشت. جباری بعد از حضور در استقلال در اواسط دهه ۹۰ تصمیم گرفت به فوتبال قطر برود تا به نوعی به‌دور دردرس و حواشی خاصی به فوتبالش برسد. بازیکن سابق استقلال که اصولاً تمرینات بدن‌سازی پیش فصل تیم‌ها در باشگاهی را از دست می‌داد، تصمیم گرفت از تیم ملی فوتبال پیش از جام جهانی ۲۰۱۴ محافظتی کند. بسیاری در آن سال‌ها صحبت از اختلاف کی‌روش و جباری به میان آوردند که چندان صحیح به نظر نمی‌رسید، چراکه جباری هر زمان که به تیم ملی دعوت می‌شد، از بازیکنان موردعلاقه و قابل‌اعتماد کی‌روش بود. اما جباری تصمیم گرفت از تیم ملی خداحافظی کند تا فشار تمرینات بدن‌سازی پیش از جام جهانی باعث نشود که او زودتر از حد انتظار از فوتبال کنار برود. با خداحافظی او از تیم ملی، جباری به الاهلی قطر رفت و به مدت دو سال در آنجا توپ زد، اما در دیدار با لخویا در نیم‌فصل اول همان مصدومیت قدیمی زانو به سرافش آمد و برای پنج ماه از فوتبال دور شد. در پایان فصل اما جباری بار دیگر به استقلال پیوست، اما این انتقال آن‌قدر حاشیه‌دار داشت که فوتبال جباری را به پایان رساند. بسیاری از هواداران انتقاد می‌کردند که جباری با زانو مصدوم و بدون حضور در

کرده است؛ البته که اگر از خودخواهی‌های رستمی، بی‌برنامگی‌های مسئولان فدراسیون در کنترل این ورزشکار و حواشی به‌وجودآمده بگذریم باید به این نکته اشاره کرد که سیستم جدید گزینشی بازی‌های المپیک هم کار کیانوش را برای حضور در توکیو خیلی دشوار کرد. در مجموع تنها هشت نفر اول رده‌بندی در هر وزن سهمیه المپیک را به دست می‌آوردند. البته شش سهمیه دیگر هم برای نفرات برتر قاره و یک سهمیه کشور میزبان بازی‌ها هم در نظر گرفته می‌شود. حتی اگر مثلاً ایران در دسته ۹۶ کیلوگرم جزء هشت نفر اول جهان باشد، دیگر سهمیه‌ای برای نفر دوم از ایران وجود ندارد که به‌عنوان نفر برتر آسیا در این دسته المپیک را ببیند.

رقابت‌های وزنه‌برداری در المپیک به‌قدری سخت شده که هر کشور تنها می‌تواند در یک دسته نماینده داشته باشد. ایران دیگر نمی‌تواند شاهد این باشد که مثل المپیک ۲۰۱۲ لندن نفراتی مانند بهداد سلیمی و سجاد اوشیروانی را در سنگین‌وزن اعزام کند و مدال‌آور باشد. نتیجه این قانون جدید این شده که در نهایت بسیاری از ستاره‌ها بیرون بمانند. نکته دیگری که درباره کیانوش رستمی باید به آن توجه کرد، این است که کیانوش رستمی، علاوه بر سهراب مرادی که رکورددار دسته ۹۶ کیلوگرم است، ایوب موسوی و رضا بیرالوند را هم به‌عنوان دو رقیب جدی دیگر در کنار خود می‌بیند. موسوی در دسته ۱۰۲ کیلوگرم و بیرالوند در دسته ۸۹ کیلوگرم به‌تازگی رکوردهای خوبی زده‌اند که کادر فنی تیم ملی وزنه‌برداری در نظر دارد از آنها در دسته ۹۶ کیلوگرم استفاده کند. این دو وزنه‌پرداز را در حالی امتیازهای بالاتری نسبت به مرادی و رستمی دارند که اگر در دو مسابقه انتخابی دیگر در دسته ۹۶ کیلوگرم وزنه بزنند، کل امتیازاتشان به این دسته انتقال داده می‌شود. موسوی و بیرالوند هرکدام هزارو ۸۰۰ امتیاز دارند، مرادی هزارو ۴۰۰ و کیانوش ۹۰۰ امتیاز دارد؛ اما موضوع مهمی که شاید کمتر به آن توجه شده و در مقابل هیچ واکنشی را هم از سوی مسئولان ارشد ورزش کشور به‌دنبال نداشتته، اعتراض رستمی به قوانین جدید سیستم گزینشی المپیک است.

رستمی مدعی شده هیچ اطلاعی از نحوه اعمال این قوانین نداشته و فدراسیون او را توجیه نکرده که باید در چند مسابقه شرکت کند. در حالی است که سعید علی حسینی، قهرمان دسته فوق سنگین ایران هم به آن معترض شده است. او نیز به‌دلیل مصدومیت در رقابت‌های جهانی شرکت نکرد و به‌دلیل نداشتن امتیاز لازم از رقابت‌های انتخابی المپیک حذف شد. سؤال اینجاست فدراسیون وزنه‌برداری که رئیس هرحاشیه‌ای چون علی مرادی را در رأس خود می‌بیند، چقدر در این خصوص مقصر است؟

تست پزشکی به استقلال پیوسته و بعد از مدتی مشخص شد که این بازیکن همچنان دچار مصدومیت است و نمی‌تواند در مسابقات ۹۰ دقیقه‌ای حضور داشته باشد. در نهایت او در اوایل حضور شفر از ترکیب تیم کنار گذاشته شد

و دیگر نتوانست برای تیم محبوبش بازی کند و در سال ۹۶ برای همیشه از فوتبال کنار رفت؛ خداحافظی‌ای که البته می‌توانست پیش از جام جهانی ۲۰۱۴ رخ بدهد.
ماهی‌نی؛ دفاع محبوب برانکو به پایان رسید
پنج مهرماه ۱۳۹۷ برای حسین ماهینی بدترین روز فوتبالی محسوب می‌شد، چراکه با مصدومیت در درنی پایتخت متوجه شد رباط صلیبی‌اش دچار پارگی شده و نمی‌تواند در ادامه فصل تیمش را همراهی کند. حسین ماهینی از محبوب‌ترین بازیکنان پرسپولیس در دوران برانکو بود که همیشه تحت هر شرایطی به‌عنوان بازیکن فیکس در زمین حضور داشت. کاپیتان سرخ‌ها البته بعد از سجادجلال حسینی بعد از حضور اجباری در ملوان بندرانزلی برای گذراندن دوران سرسازی بار دیگر به پرسپولیس بازگشت و به واسطه اعتماد برانکو از بازیکنانی بود که بیشترین دقایق حضور را در زمین داشت، اما بعد از بهبود مصدومیتش، در سال آخر حضور برانکو به میدان نرفت، ولی کالدرون در سه مسابقه ۲ دقیقه به او میدان داده که از بدشانسی او، در هر سه مسابقه پرسپولیس در آن دقایق دروازه خود را باز شده دید تا ذهنیت منفی هواداران علیه او ایجاد شود. چیزی که مشخص است؛ دوران اوج فوتبال ماهینی بعد از پارگی رباط صلیبی به پایان رسید و او حالا تبدیل به نیمکت‌نشین محض برای سرخ‌پوشان تهرانی شده است.

فریدون زندی؛ بازهم قطر و پارگی رباط

شماره ۱۰ و پنالتی‌زن اول باشگاه کایزرسلارتن تصمیم گرفت برای تیم ملی ایران به میدان برود و همین امر باعث شد تا از فوتبال آلمان طرد شود. زندی در جام جهانی ۲۰۰۶ به پیش‌تر در مرحله انتخابی جام جهانی درخشش قابل‌قبولی داشت و بعدها در جام ملت‌های ۲۰۰۷ تحت هدایت فوتبال ایران و باشگاه استیل‌آدین پیوست و بعد از دو فصل حضور تصمیم گرفت به استقلال تهران ملحق شود. درخشش قابل‌قبول زندی و گلزنی او در دربی، بازیکن محبوبی را نزد هواداران ساخته بود. زندی بعد از دو سال حضور در استقلال به فوتبال قطر رفت و دقیقاً مشابه مجتبی جباری با پیراهن الاهلی دچار شکستگی زانو شد و دیگر بعد از آن نتوانست به فوتبال بازگردد و مجبور شد در سال ۲۰۱۴ با پیراهن الاهلی از فوتبال خداحافظی کند.
روانخواه؛ «امیدرفت و برگشت» و خداحافظی در ۲۶ سالگی
محسن خلیلی و امید روانخواه دو بازیکنی بودند که در هر دو دیدار رفت‌وبرگشت در دربی گلزنی کرده بودند با این تفاوت که امید در ۲۲ سالگی توانست این امر را رقم بزند و نامش را در تاریخ مسابقات دربی تهران جاوده کند. روانخواه که سابقه قهرمانی با استقلال در جام حذفی و لیگ برتر را داشت، در یکی از مسابقات لیگ برتر با پیراهن استقلال در ورزشگاه آزادی دچار مصدومیت پارگی رباط صلیبی شد و دیگر نتوانست آن‌طور که باید به میدان برود. بعد از حضور سه‌ساله در استقلال به سایپا پیوست، اما همان مصدومیت قدیمی اجازه نداد تا در فوتبال بازگردد و در نهایت مجبور شد در ۲۶ سالگی در سال ۹۲ برای همیشه از فوتبال خداحافظی کند.

فوتبال

استقلال به جمع مدعیان برگشت

جذاب ایتالیایی

● رقابت‌های هفته نهم لیگ برتر در شرایطی عصر روز گذشته به پایان رسید که استقلال با هدایت اندرنا استراماچونی به جمع تیم‌های صدرنشین لیگ اضافه شد. این تیم که در چند بازی ابتدایی لیگ نتوانسته بود انتظارات را برآورده کند، دیشب در ورزشگاه یادگار امام تبریز با نتیجه جذاب ۴ بر ۲ از سد تراکتور گذشت تا ۱۵ امتیازی شود. البته از آنجا که تراکتور یکی از تیم‌های بالای‌جدولی بود، این برد برای استقلال به نوعی ۶ امتیازی شد. مهم‌ترین اتفاق این دیدار که سگوهای ملت‌هیی داشت و شعارهای قومیتی دوباره روی آن شنیده شد، هت‌تریک شیخ دیاباته، مهاجم خارجی و جدید این تیم بود؛ دیاباته که پیش از این بازی پایش به گلزنی باز نشده بود، به تنهایی سه‌بار دروازه رقیب را باز کرد تا استقلال بالا‌خره بعد از هشت سال تراکتور را در تبریز برده باشد. این شکست اولین شکست این فصل مصطفی دزینی و تراکتور در رقابت‌های این فصل لیگ برتر بود. تراکتور با ۱۷ امتیاز در رده دوم ماند و استقلال هم با کسب ۱۵ امتیاز فاصله‌اش با صدر جدول را به ۴ امتیاز کاهش داد. دیروز همچنین علیرضا منصوریان هم بالا‌خره با ذوب‌آهن اولین بردش را به دست آورد تا یکی دیگر از صفرهای جدول رده‌بندی پاک نشود. او و تیمش در اصفهان با گل از سد شاهین بوشهر قعرنشین عبور کردند تا بالا‌خره ذوب‌آهن اولین بردش در این فصل را به دست بیاورد. به غیر از دو بازی؛ شش بازی دیگر لیگ برتر با نتیجه‌ای مساوی به پایان رسید که هفته‌ای عجیب از این لحاظ رقم بخورد؛ عجیب آنکه از آن شش بازی، پنج بازی با تساوی بدون گل به پایان رسید! دو تساوی مهم این هفته مربوط به تقابل تیم‌های پرسپولیس و سپاهان با رقبایشان بود که باعث شد فرصت‌سوزی کنند؛ پرسپولیس در تهران برابر ماشین‌سازی به میدان رفت و با پنالتی «چیپی» که غلیبور هرد داد، بازی را صفر – صفر کرد؛ با همان تساوی یکی دیگر از صفرهای لیگ برتر هم پاک شد و کالدرون و پرسپولیس برای اولین‌بار در این فصل مساوی کردند. در سوی دیگر در تقابل سپاهان با پارس جنوبی جم هم یکی دیگر از صفرهای لیگ برتر پاک شد! ماجرا را این‌قرار بود که سپاهان پیش از این بازی در هشت هفته اخیر دروازه‌اش باز نشده بود، ولی روی یک ضربه پنالتی گل خورد تا پیام نیازمند هم در این فصل دروازه‌اش باز شده باشد. با انجام بازی‌های این هفته در جدول رده‌بندی هنوز چهار تا صفر وجود دارد؛ دوتا مربوط به تعداد بردهای گل‌گهر سیرجان و شاهین بوشهر و دوتا هم مربوط به شکست تیم‌های سپاهان و نفت مسجدسلیمان.

امیر قلعه‌نویی به کمیته اخلاق احضار شد

● کمیته اخلاق فدراسیون فوتبال از امیر قلعه‌نویی، سرمربی تیم سپاهان، برای ادای پاره‌ای از توضیحات در محل این کمیته دعوت کرد. سرمربی سپاهان بعد از دیدار با سایپا، در نشست خبری جملات ناپسندی را درباره تعدادی از هواداران حاضر در سکوها به کار برد.

بازگشت پرسپولیس به دوران دایی

ناکامی ۴۵ درصدی در خط حمله

● پرسپولیس بعد از شش سال، دوباره با بحران گلزنی روبه‌رو شده است. به گزارش وب‌سایت نود، گل‌زندن در حدود ۵۵ درصد مسابقات، اتفاقی عادی برای پرسپولیسی‌ها نبیست. تیمی که در سال‌های اخیر رکورد گل‌زندن‌های پیاپی را شکست. این فصل یکی از ضعیف‌ترین تیم‌های لیگ در ایران زمینه محسوب می‌شود. پرسپولیسی‌ها در ۴ مسابقه از نیمه پاین بازی این فصلشان، نتوانسته‌اند دروازه حریف را باز کنند و تراکتور، سپاهان، پدیده و ماشین‌سازی مقابل آنها دست پر زمین مسابقه را ترک کردند. در سه مورد قبلی، مدعی‌بودن حریفان، فشار روی بازیکنان خط حمله پرسپولیس را کمتر می‌کرد، ولی آنها در گلزنی مقابل ماشین‌سازی، تیمی از نیمه پایین جدول هم ناکام ماندند. در سال‌های اخیر، حتی لیگ پر از بحران چهاردهم با فصل بدون پنجره در سال گذشته، سابقه نداشته پرسپولیس در خط حمله چنین آمار ضعیفی داشته باشد. فصل پیش که پرسپولیس لیگ را با پنجره‌های بسته آغاز کرد، تا هفته نهم در سه مسابقه گل نزده بود. لیگ هفدهم در یک مسابقه، لیگ شانزدهم در دو مسابقه و لیگ چهاردهم در یک مسابقه تا هفته نهم، پرسپولیسی‌ها در گلزنی ناکام بودند. لیگ پانزدهم هم تا هفته نهم، تیم برانکو در همه بازی‌های توانسته بود دروازه حریفانش را باز کند. آخرین‌باری که پرسپولیسی‌ها آماری شباهه این فصل داشتند، لیگ سیزدهم و با علی دایی بود که مثل امسال، در ۴ بازی از ۹ بازی شروع فصل نتوانستند گلی بزنند، به‌مانند پرسپولیس با خط دفاعی که در ۴ بازی از ۹ بازی این فصل گل نخورده و خط حمله‌ای که در ۴ بازی آن گل نزده است، این فصل کار سختی برای تکرار قهرمانی خواهد داشت.